

YAWARA!

// Mangekyo022

Ugyan kicsit elhamarkodott lenne azt állítani, hogy Naoki Urasawa a manga történelem legjobb mangakája, de az tény, hogy talán ő az elmúlt 30 év legjobb mangakája és képregény rajzója, akit Japán kitermelt magából a "manga isten Osamu" után.

Naoki fő munkái között van a Monster, a 20th Century Boys, a Master Keaton, a Yawara! és a Pluto, melyekért mind kapott valamilyen szakmai elismerést és díjat.

Miután megtudtam, hogy volt egy olyan mangája, aminek elkészítését egy valós rendezvény ihlette meg, éreztem, hogy muszáj lesz elolvasnom... Nos igen, a Yawara! című műről lesz szó, melyben megismerhetjük Naoki egy picivel poénosabb (és fiatalosabb) oldalát is.

A "Yawara!" egy seinen, sport, vígjáték manga, melyet Naoki Urasawa írt és rajzolt a Big Comic Spirits manga magazin hasábjaira 1986 és 1993 között.

Két érdekesség a műről:

1. A cím: "Yawara" egy japán harci eszköz, mely leginkább a "boxerre" (maffiázók egyik kedvenc eszköze) hasonlít.

2. A manga alaptörténetét és megalkotásának ihletét egy valós esemény adta, méghozzá az 1992-es barceloniai olimpia, az első olimpia, ahol bevezették a női dzsúdót.

A manga olyan sikeres lett (mint Naoki legtöbb műve), hogy a Madhouse a Kitty Filmszel elkészített egy 124 részes anime adaptációt, valamint még 1992-ben kiadtak egy kb. 60 perces OVA-t. 1996-ban újabb OVA érkezett, de az már 111 perces volt.

A Yawara! szakmai elismeréseket is nyert, még Shogakukan-díjat is kapott 1990-ben a "General" (seinen és josei) kategóriában.

A történet egy Yawara nevű lányról szól, akinek hihetetlenül nagy tehetsége van a dzsúdohoz. Mivel közeledik 1992, ezért nagypapa, Jigorou, Japán egyik leghatalmasabb

dzsúdó mestere elhatározza, kitanítja a lányt, hogy ő legyen az első japán női dzsúdó győztes. Igen ám, csak hogy Yawarát nem nagyon érdekli a dzsúdó, mivel a vele egykorú lányokhoz hasonlóan átalgos életet szeretne élni (bevásárlás, pasizás, stb...). De nagypapa nem hagyja annyiban, és mindent megtesz, hogy unokája dzsúdó terminátor legyen. Rádásul egy Matsuda nevű riporter is a nyomában van, miután egy véletlennek hála látta, hogy mire képes a lány.

A sztóri tehát Yawara (aki a manga első fejezeteiben 16-17 éves) felnőtté válásáról szól, valamint arról, hogy végül megszereti-e anynyira a dzsúdót, hogy nagypapját boldoggá téve versenyezzen, illetve, hogy sikerül-e egyáltalán nyernie. Egy átlagos történet, semmi extra... nem lenne, ha nem lennének benne jó csavarok, izgalmas dzsúdó meccsek és váratlan fordulatok.

A szereplőkről röviden: nagyon jók. Mindegyik remekül sikerült, egyik sem idegesítő, ahogyan Naoki majdnem összes művében megszokhattuk. De persze nem árt, ha részletesen bemutatom a manga két legfontosabb szereplőjét.

Folytatás a következő oldalon!

Cím: Yawara!
Megjelenés: 1986-tól 1993-ig
Író & Rajzoló: Naoki Urasawa (Monster)
Magazin: Big Comic Spirits
Műfaj: Seinen, Sport, Vígjáték
Hossz: 28 kötet

Értékelés:
 Rajzolás: 5/5
 Karakterek: 4/5
 Egyediség: 4/5
 Humor: 5/5
 Mondanivaló: 4/5
 Hangulat: 5/5
 Történet: 3/5
 Karakterfejlődés: 5/5

Százalék: 95%
 10/10-es skála szerint: 9.5/10

Yawara, a manga főhősnője már az utolsó éveit végző gimnazista, aki olyan szeretne lenni, mint a többi lány: átlagos. De persze ott folyik az ereiben a nagypapa és az apja vére, akik vérbeli dzsúdóbajnokok voltak, így akaratán kívül is nagyon tehetséges ebben a sportban. Így mivel nagypapa mindenáron azt szeretné, hogy unokája megnyerje neki az aranyat, a dzsúdo az élete részévé válik, ez pedig egy "kicsit sem nőies". Habár Yawara folyton vitázik nagypapájával a sport miatt, egy idő után kezdti őt és a dzsúdo iránti szeretetét megérteni. A lány rendkívül segítőkész is, hiszen amikor csak tud, szerencsétlen iskola társait tanítja a dzsúdóklubban.

Jigoro, Yawara nagypapa, és a mangában egy "dzsúdo isten". Anynyira híres, hogy a könyve, amit a dzsúdoról írt, már szinte bibliaként van számon tartva az egész világon, és mindenkinek leesik az álla, amikor megtudják, hogy van egy unokája, akit közvetlenül tanít. Jigoro nagyapó egyben egy piszkos maffiózó is, mivel mindenáron ösztökéli akarja unokáját, ezért nemcsak riválist szerez neki (akarata ellenére), de még azt is eléri, hogy iskolai klubok közötti versenyeken induljon. Álma, hogy unokája legyen az első japán nő, aki megszerzi az aranyat az olimpián, így mindennap edzi a lányt. De persze a maffiózó felszín alatt ott lapul az érző szív... valamennyire...

A manga rajzolása kitűnő, mint Naoki minden műve. Egyszerű, mégis realista ábrázolással rajzolja meg a karaktereket, azok reakcióit, mozgásait és a környezetet is, ahol a cselekmény játszódik. Persze azért ne felejtsük el, hogy mégis csak 1986-os a manga, pár helyen meg is látszik.

A mű két fő pozitívuma a rajzolás mellett a dzsúdo meccsek és a poénok. A mérkőzések nagyon jók lettek, szinte pont olyanok, mint a való életben. Az átdobások, a technikák mind az igazi dzsúdoból lettek beemelve. És nem, nemcsak női dzsúdo van a mangában, hanem mindkét nem meccseit láthatjuk. A humor pedig zseniális! Bevallom, kicsit féltem, amikor láttam, hogy ez a manga vigjáték is egyben, mert Naokitól csak a Monster magánt tudtam elolvasni (a Master Keaton pedig nagyon ritka, talán egy kötet, ha le van fordítva angolra), így nem tudtam, hogy mint "comedy manga", hogy fog szerepelni.

Szerencsémre nagyon jó lett! Ugyanis itt nagyon sok kiváló poén van, a kicsit perverzről kezdve az intelligens humorig minden! Itt nincsenek hányások, tsunderés poénok, meg hasonlók, melyeket főleg egy "hype neverending shounen" erőltet. Ráadásul erős szarkazmus is fellelhető Jigoro poénjainál (amúgy a nagyapó szolgálja a humor 40%-át). Tehát, vigjátékként csak pozitívumot tudok mondani róla.

Bár a hangulat nem olyan kiváló, mint a Monsteré, még így is az egyik lehangulatossabb manga, ami létezik. A csavarok, a humor, a kiváló dzsúdo mérkőzések mind megdobják az amúgy is kiváló manga hangulatát.

Persze nincs rózsza tövis nélkül, és ahogyan a Monsternél, itt is vannak negatívumok (habár csak kevés). Az első gond tipikus "Naoki manga probléma", ami annyit tesz: realista. Vagyis valóban valóságos. Nincsenek itt Super Saiyan Narutók, vagy Kamehamehákát lövő Sasukék, nincsenek robbantások, és mivel az "elvakult shounen rajongók" csak azokat szeretik, ezért mondanom sem kell, hogy

ők még csak a közelébe sem fognak menni a mangának. A második hiba is tipikus "Naoki manga probléma", méghozzá a fanservice hiánya. Ugyan vannak ritkán "bugyi kivillanások", de egyik sem ok nélküli (értsd, átdobásnál lehetetlen, hogy a szoknya ne essen le, kivéve ha odaragasztották cellulsszal), és kevés ilyen helyzet van, ami ugyan nekem és sok másnak nem baj, de "neki" igen.

A harmadik hiba pedig nem is lenne hiba, de hála a mai "Három Shounen Kiskirálynak" eléggé elrettentő tény, hogy sok szöveg van benne, tehát sokat is kell olvasni. Ezenkívül? Talán a szerelmi háromszög, ami Yawara köré alakul majd ki, bár tény, szerencsére a jobbik fajtából, nem pedig a "Twilight" hulladékobból (ugye Naruto).

Összegezve: a "Yawara!" egy újabb gyöngyszem a Naoki rajongóknak, illetve azoknak az anime és manga rajongóknak, akik szeretik az igényes seinen darabokat. Olvassátok el nyugodtan a kora ellenére (ismélem, 1986-os)! Megéri azt a kis időt! Mert ez a manga bizony minőség!

Ami Tetszett:

- Nagyon jók a csavarok a történetben.
- Szerethető és nagyon jó karakterek.
- Kiváló hangulat.
- Szép rajzolás.
- Piszok jó dzsúdo meccsek.
- Kiváló poénok.
- Realista, akárcsak a Monster.
- Naoki minőség.

Ami nem tetszett:

- Ez a manga sem fog robbantani a mai "shounen mania" miatt.
- Sok benne a szöveg (bár ez is "akit zavar" kategória).
- Maga az alaptörténet átlagos. Jónak jó, csak átlagos...